

Сваки судија појединац треба да узива личну и стварну независност. Лична независност подразумева да су одредбе и услови судске службе адекватно обезбеђени, тако да осигурају да судије не подлежу контроли извршне власти. Стварна независност подразумева да судија, у вршењу судијске функције, подлеже само праву и својој савести. Судија треба да ужива имунитет од законских поступака и обавезе сведочења у вези са питањима која су се јавила у вези са вршењем своје судијске функције. Судија не треба да одлучује у предмету ако би се основано могло посумњати у постојање његове пристрасности или потенцијалне пристрасности. Судија треба да избегава било какав вид понашања који би могао да створи утисак пристрасности.

Избор судија се заснива на стручности, професионалности и резултатима рада.

Овлашћење за премештај судије из једног суда у други треба да буде поверено судском органу, по могућству уз сагласност судије, под условом да таква сагласност неће бити неосновано ускраћена.

Закон којим се уводе измене у погледу услова вршења судских функција не треба да се примењује на судије које се у тренутку ступања закона на снагу налазе на функцији, осим уколико те промене стварају боље услове.

Доношење закона којим се врши реорганизација судова не треба да утиче на судије које обављају функције у тим судовима, осим у случају њиховог премештаја у други суд истог положаја.

Судије се по правилу бирају доживотно, уз могућност разрешења и обавезног одласка у пензију у годинама које су за то прописане законом у време избора судије.

Број чланова највишег суда треба да буде строго одређен, а његова промена може бити извршена само законом.

Овлашћење да изрекне дисциплинску меру или разреши судију мора бити поверено органу која је независан од извршне власти. Законодавној власти може бити дато овлашћење за разрешење судија, по могућству након предлога судске комисије.

Дисциплински поступци и поступци за разрешење судија треба да осигурају принцип правичности у односу на судију и могућност саслушања. Дисциплински поступак треба да се одржава без присуства јавности. Судија, међутим може захтевати да се претрес одржи јавно, о чему коначну и образложену одлуку доноси дисциплинску трибунал. Одлуке у дисциплинским поступцима, било да су они одржани уз искључење јавности или јавно, могу бити објављене. Основи за разрешење судија морају бити одређени законом и јасно дефинисани. Све дисциплинске радње морају бити базиране на стандардима судијског понашања утврђених законом или установљеним правилима суда. Судија неће бити разрешен, осим у случају извршења кривичног дела, тешке или поновљене непажње, или физичке или менталне неспособности услед које није у могућности да задржи своју функцију. У системима у којима је вођење дисциплинског поступка и разрешење судија поверено органу који није уједно и законодавно тело, тај орган мора бити сталан и у њему већину морају чинити представници судства.

Именоване судија не могу се трајно разрешити без ваљаних разлога све до испуњења законских услова за пензију. Овакви разлози, који морају бити законом прецизно одређени, могу да се примењују у оним земљама у којима се судије бирају на одређени период или у случајевима неспособности за обављање судијске функције, одговорности за кривично дело или озбиљно нарушавање дисциплинских правила.

За потребе предузимања мера, државе могу да оснују, на основу закона, посебан орган надлежан за примену дисциплинских санкција и мера, када за њихову примену није надлежан суд, а чије би одлуке биле подложне контроли вишег судског органа, или које и само може да буде виши судски орган. Законом треба прописати одговарајући поступак, који ће осигурати да се судијама чија се одговорност утврђује обезбеде бар све гаранције правичног суђења према Конвенцији, на пример, да се у њиховом предмету одлучује у разумном року и да имају право одговора на све оптужбе.

Током трајања своје функције, судије не смеју да заузимају положаје у извршној власти, као министри у влади, нити могу да бити чланови парламента или општинских савета, осим уколико се ове функције не спајају кроз дугу историјску традицију.

Судије смеју да председавају комитетима за утврђивање чињеница у случајевима када поступак захтева вештину откривања чињеница и прикупљања доказа. Судије не треба да заузимају положаје у политичким странкама. Судија се не сме бавити другом правном професијом током трајања своје функције, изузев привременог судије. Судија треба да се уздржава од пословних активности, осим из личних инвестиција, или располагања сопственом имовином. Судија стално треба да се понаша на начин којим се чува достојанство судијског позива, непристрасност и независност судства.

Судије смеју да оснивају удружења, а ради остварења својих права и интереса као судија. Судије се смеју колективно организовати у циљу заштите судске независности и одбране свог положаја.

Учешће извршне или законодавне власти у избору и унапређењу судија није неспојиво са судском независношћу уколико су избор и унапређење судија поверени судском телу чију већину чине чланови из судства и адвокатуре.

Овлашћење за разрешење судија би требало да буде поверено судском трибуналу.

Министри владе неће вршити притисак на судије, било отворен или прикривен, и неће давати изјаве, које утичу на независност појединачних судија или судства у целини. Законодавна власт не треба да доноси законе, који имају ретроактивно дејство на појединачне судске одлуке.

Судијске плате и пензије треба да буду адекватне и да се редовно прилагођавају порасту цена, независно од контроле извршне власти. Положај судија, њихова независност, сигурност и адекватна зарада треба да буду гарантовани законом. Судске плате не могу бити умањене током обављања судијске функција, осим као саставни део јавних економских мера.